

Maria bebudelse – 21. marts

Gud himmelske Far,
din engel kommer brat som en fremmed,
uventet og brat.

Han besøger Maria og han sår med dine ord
en forventning i hende og i os
til det nye liv hun skal føde:
din egen søn, Jesus Kristus.

Du skal nu blive menneske som os
og din himmel begynder i Marias hus.

Vi beder dig:

Lad det glædelige budskab slå rod i os
så det nye liv spirer og gror.

Lad det blive hørt og set
som lærkens sang og havens gule liljer.

lad det ske som du har sagt,
du som er fra evighed til evighed. Amen

Maria bebudelsesdag fejrer vi i dag, omtrent ni måneder før jul. Det er der sådan biologisk set en vis ræson, orden og logik i. Det svarer til tiden fra undfangelse til fødsel. Og det er jo, hvad beretningen i dag fortæller om, at Maria bliver gravid.

✘

Beretningen om, hvordan Maria bliver gravid, er imidlertid magisk og temmelig underfuld. Maria bliver gravid, ved at Helligånden kommer over hende og ved, at hun får det at vide af en engel: "Du, Maria. Se du skal blive med barn og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus"

Hvorfor behøver det så egentlig at ske på sådan mærkelig en måde?

Primært tænker jeg, det er fordi evangelisten gerne vil understrege og styrke vores tro på, at for Gud er alting muligt.

Ⲁ

Hvorfor så fejre Maria Bebudelsesdag?

Jo, fordi vi nu får lejlighed til at glæde os over og takke for det tætte forhold Gud har skabt til os.

Vi skal glæde os over hans kærlighed og vilje til at fortsat være tilstede hos os både i lette og tunge dage.

Gud knytter sig til os ved at blive menneske. Han træder ind i vores verden lige fra et menneskes undfangelse, hører vi idag. Så nær er Gud os. Så tæt går Gud ind i vi menneskers liv. Og det er et mysterium, et kærlighedsunder, at himmel og jord, Gud og menneske er så tæt forbundne.

ⲀⲀ

Gud er med i vores liv hele vejen, fra undfangelse, fødsel og ja helt frem til døden.

Det bliver understreget i trosbekendelsen: "Vi tror på Jesus Kristus, Guds enbårne søn, vor Herre, som er undfanget ved Helligånden, født af jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død og begravet".

Det bliver egentlig også understreget i kirkeåret af, at vi i dag fejrer Maria bebudelsesdag, Jesu undfangelsesdag, og så næste uge træder ind i påsketiden med Palmesøndag, Skærtorsdag, langfredag og Påskedag.

Vi går nu i dag og frem til de næste søn- og helligdage lige fra Jesu undfangelse til hans lidelse og død.

✠

Jeg har et postkort, som jeg købte for mange, mange år siden – ja for 40 år siden i den nordgræske by Kastoria¹. Det er et postkort af en ikon fra byen. En ikon fra slutningen af 1100 tallet, bemalet på begge sider. På den ene side ses den døde Jesus og på den anden side billedet af Maria med Jesusbarnet.

Spædbarnet Jesus og den døde Jesus er del af den samme fortælling og rummer den samme pointe: fortæller om Gud, der bliver menneske og deler vilkår med os. Hvad igen betyder, at intet sted er vi efterladt kun for os selv og kun med vores eget.

¹ "Poetry and painting in the middle byzantine periode: a bilateral icon from kastora anbsd the starotheotokia of Joseph the hymnography), Fr. Maximos Constas

Den gravide krop, og den lidende krop er ham ikke fremmed. Barnet, moderen og den døde er ham ikke ubekendt. Han har selv været her, blev født, levede og døde her i verden, og hans Ånd lever her stadigvæk.

✠

Det vigtige signal fra Maria bebudelse at tage med videre de næste uger ind i vores påskefejring er således for mig at se den:

Nok skal vi nu reflektere over Jesu lidelse og død og vi vil uundgåelig komme til at spejle os også i verdens uforstand og had, sådan som vi ser det hos dem, der henrettede Jesus. Men dybest set handler Jesu undfangelse, hans fødsel og død om Gud i verden. Om Gud lige her i en verden med afstand, lidelse, sorg og savn. Vi står ikke her alene. Gud er tilstede, hans ord lyder og hans ånd lever. Kærligheden og håbet findes.

I Jesu navn. Amen

